

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἄνεκδοτον τοῦ Δουμά υἱοῦ.

Ἐγένοντο γυμνάσια διὰ τὴν παράστασιν ἐνὸς δράματός του, καθ' ἃ εἰς τῶν ὑπηρετῶν ὄφειλε νὰ φανῇ ἐπὶ σκηνῆς κτυπῶν τὴν σύζυγόν του. Ἐπειδὴ δ' ὁ τὸ πρόσωπον τοῦτο ὑποκρινόμενος ἐδίσταζε νὰ ἐκτελέσῃ κατὰ γράμμα τὸ μέρος του, ὁ Δουμάς παροτρύνει αὐτὸν μεγαλοφώνως·

— Ἐλα λοιπὸν, φίλε μου! ἐμπρὸς, κτύπα, ἀφοῦ εἶνε ἀνάγκη. . . Ἐσῦρεις, ὅταν καιεῖς κτυπᾷ γυναῖκα, πάντοτε κάποιον ἐκδικεῖται!

Ἐγένετο λόγος ἐνώπιον τοῦ Ἀγαθοπούλου περὶ τοῦ κατοικησίου τῆς σελήνης.

— Αὐτὰ εἶνε ἀνοησίαις, λέγει ἐμφαντικῶς. Γιατί, δὲν μοῦ λέτε σὰς παρακαλῶ, τί θὰ ἐγένοντο οἱ κάτοικοι τῆς σελήνης ὅταν αὐτὴ ἐλαττόνεται ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέραν, ὡς ποῦ χάνεται ὀλόκληρη;

Ἡ κυρία M** ἔχει τόσον ἔκτακτον καλαισθησίαν, ὥστε κατήντησε νὰ ὑπαγορεύῃ τὸν νόμον εἰς ὅλα τοῦ βίου τῶν κυριῶν τῆς καλῆς λεγομένης τάξεως. Προχθὲς ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἐξοχῆς, ἐν τινι δ' αἰθούσῃ ἐγένετο λόγος περὶ αὐτῆς.

— Ἀμ' δὲν εἰξέυρετε καὶ τᾶλλο, λέγει φίλη τις αὐτῆς, ἡ κυρία M** εὐρίσκειται εἰς ἐνδιαφερόμεναις κατάστασιν.

— Τότε, ὑπολαμβάνει ἄλλη τις, χωρὶς ἄλλο ἐφέτος τὰ μαρὰ θὰ εἶνε τῆς μόδας!

Τοιαῦτά πράγματα ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ ἡ γυνή: Νὰ περάσῃ ἐμπροσθεν ἐμπορικοῦ χωρὶς νὰ σταματήσῃ, νὰ ἰδῇ μικρὸν παιδίον χωρὶς νὰ τὸ φιλήσῃ, νὰ παρατηρήσῃ ὡραίαν *danterelliar* χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ: «Πόσο κοστίζει ὁ πῆχυς;»

Ὁ Ἀγαθόπουλος εἰσέρχεται εἰς ὥρολογοπωλεῖον ἵνα ἀγοράσῃ ὥρολόγιον. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ ὥρολογοποιὸς δεικνύει εἰς αὐτὸν καὶ ἓν, ἐπιλέγων ὅτι, ὅταν κορδισθῇ δουλεῖται τριανταεξ ὥρας.

— Σὲ μιὰ ἡμέρα; ἐρωτᾷ ὁ Ἀγαθόπουλος.

Ὁ ἐλευθέριος ἄνθρωπος, ὅταν ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ βάρους ἐπιστολῆς ἢ ἀποστέλλει, θέτει διπλοῦν γραμματόσημον, ὁ φιλάργυρος θέτει ἓν μόνον.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ οὐτιδανὸς ὅστις ἀνυψοῦται εἰς μεγάλην περὶ ὡπὴν καταλαμβάνων θέσιν ὑψηλὴν, οὐδὲν ἄλλο κατορθοῖ ἢ νὰ καταστήσῃ μᾶλλον καταφανῆ εἰς τὸν κόσμον τὴν οὐδαμινότητά του.

Ἡ χειροτέρα ἀχαριστία εἶνε τὸ ν' ἀρνηθῆς νὰ δεχθῆς χάριν παρὰ προσώπου, εἰς τὸ ὁποῖον προσήνεγκες ποτὲ ὑπηρεσίαν.

Τὸ ψεῦδος δμοιάζει πρὸς μάχαιρον ἄνευ λαβῆς, ἡ ὁποία κόπτει τὴν χεῖρα ἐκείνου, ὅστις τὴν μεταχειρίζεται.

Ἡ ἀληθὴς ἀξία δμοιάζει πρὸς τὸν μαργαρίτην τὸν εὐρισκόμενον ἐντὸς ὀστράκου· ἡσυχάζει ἐν ἀφανείᾳ μέχρις οὗ ἐκ περιστάσεως ἐξέλθῃ εἰς τὸ φῶς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Καπετὰν Μιχάλης Κόρακας. Παρὰ παλαιοῦ αὐτοῦ συναγωνιστοῦ ἀνεκρινώθησαν ἡμῖν αἱ ἐπόμεναι βιογραφικαὶ πληροφορίες περὶ τοῦ ἐσχάτως ἀποθανόντος ἀνδοσιοτάτου καὶ λεοντοθύμου τούτου μαχητοῦ τῆς Κρήτης, ὅστις διήνυσεν ἅπαντα τὸν βίον του ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Πόμετα τῆς Μεσσαρῆς, ἐκ γονέων πτωχῶν, παρ' οἷς παρέμεινε μέχρι τῆς δεκαεξαετοῦς αὐτοῦ ἡλικίας. Τότε διαβόητος ἐπὶ βιαιοπραγίαις καὶ φανατικότητι τρόμον ἐνεποιεῖ ἀνὰ τὴν Κρήτην Ὁθωμανοὶ τὴν ἀγᾶς ἐκ τῶν προυχόντων, ὅστις ἐφόρευσε καὶ συγγενῆ αὐτοῦ. Τοῦτον ἐφόνησαν ὁ Μιχάλης, ἐκδικῶν τὸ συγγενικόν του αἷμα· ἐκτοτε δὲ περιεφέρετο ἐν ὄπλοις μέχρις ὅτου ἐξερράγη ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821. Ἠκολούθησε δὲ εἰς Σφακία, ἔδραν τῆς ἐπαναστάσεως, τοὺς ἀειμνήστους Κουρμούληδες, ἄγων τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Τοσαῦτα δὲ διέπραξεν ἀνδραγαθήματα, ὥστε ἐκτοτε διεφημίσθη ἐπ' ἀνδρεία καὶ ἐγένετο τὸ λατρευτὸν εἶδωλον τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ἡρακλείου.

Δὲν εἶχε τὴν ἀγχίστροφον διάνοιαν πολιτικοῦ, οὐδὲ τὴν οἰζύνοιναν τοῦ στρατηγικοῦ ἀνδρός· ἀν οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔλαμπον, ἔλαμπον ἐκ τόλμης· ἦτο στρατιώτης ἀληθὴς, ἀπείριστος, ἀρχαϊκὸς, ἀτρόμητος· ἵππευς ἐξοχος ἔτρεχε πρῶτος εἰς τὰς μάχας, ζητῶν ν' ἀντιμετωπίσῃ πρῶτος τὸν ἐχθρὸν, τρέχων πρὸς συνάντησιν τοῦ κινδύνου, εἰς τοὺς συναγωνιστάς του ἦτο γνωστοτάτη ἡ παρὰ κλέυσις του: *νὰ περιμένουν νὰ πάρῃ αὐτὸς τὴν πρώτη φωνιά!*

Ἡ γενναϊότης αὐτοῦ ἡ προβαίνουσα πολλὰκις εἰς παρατολίαν προήρχετο καὶ ἐκ τῆς ἀραδαίνου αὐτοῦ πεποιεήσεως εἰς τὸ *χαϊμαλί* του, ὅπερ ὡς ἔλεγεν ἦτο ἐκ Τιμίου Ξύλου. Εἰσώρμα εἰς τὰς μάχας, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ῥίγος τοῦ φόβου αἰσθανόμενος, στερεῶς πιστεύων ὅτι θὰ ἐξέλθῃ σῶος καὶ ἀβλαβὴς ἐκ μέσου τῶν συριγμῶν τῶν σφαιρῶν καὶ τοῦ βρόμου τῶν τηλεβόλων, καὶ μολονότι μετέσχε περισσοτέρων τῶν 90 μαχῶν οὐδέποτε ἐπληρώθη ἢ ἅπαξ μόνον ἐλαφρότατα ἐν τῇ μάχῃ τῆς Μελαζῆς Χανίων πλησίον τοῦ Γερροντο-Μανιά ὅτε ἔλαβεν ἀμυχήν τινα κατὰ τὸ ἄνω χεῖλος. Ἡ συνήθης ἐπίκλησις αὐτοῦ εἰσερχομένου εἰς μάχην ἦτον αὕτη: